

protikonkurenčnega, ne da bi preučilo splošni pravni in ekonomski okvir, v katerega se uvršča, in njegove morebitne učinke, in petič; kršitev obveznosti obrazložitve ter protislovje v obrazložitvi izpodbijane sodbe glede upoštevanja prometa članov pritožnice — in ne prometa zgolj pritožnice — za preverjanje neprekoračitve 10-odstotnega praga prometa, navedenega v členu 15(2) Uredbe št. 17.

Pritožnica s šestim pritožbenim razlogom, s katerim želi podredno doseči zmanjšanje globe, ki ji je bila naložena, nazadnje navaja, da če bi Sodišče zavrnilo zgornje pritožbene razloge, bi bilo treba v vsakem primeru zmanjšati znesek naložene globe, če ta ne bi ustrezal 10-odstotkom ampak 20-odstotkom njenega prometa, kar bi bilo v nasprotju tudi z določili člena 15(2) Uredbe št. 17.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 22. februarja 2007 vložilo Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgija) — N. V. Lammers & Van Cleeff proti Belgiji

(Zadeva C-105/07)

(2007/C 95/47)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: N. V. Lammers & Van Cleeff

Tožena stranka: Belgija

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali členi 12, 43, 46, 48, 56 in 58 ES nasprotujejo nacionalni belgijski zakonodajni ureditvi, kot je bila predvidena v takrat veljavnem členu 18(1), točka 3, in 18(2), točka 3, Zakonika o dohodnini iz leta 1992, v skladu s katerim obresti niso bile opredeljene kot dividende in zato niso bile obdavčljive, če so bile nakazane članu vodstva družbe, ki je bil belgijska družba, medtem ko so bile te obresti ob istih okoliščinah opredeljene kot dividende in so zato bile obdavčljive, če so bile nakazane članu vodstva družbe, ki je bil tuja družba?

Tožba, vložena 22. februarja 2007 — Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki

(Zadeva C-106/07)

(2007/C 95/48)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: A. Bordes in K. Simonsson, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Francoska republika s tem, da za več francoskih pristanišč še vedno ni pripravila načrtov za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi, določenih v členu 5 Direktive 2000/59/ES ⁽¹⁾, oziroma v vsakem primeru, ker Komisije ni obvestila ali slednji obstajajo oziroma se izvajajo, ni izpolnila obveznosti iz členov 5(1) in 16(1) te direktive;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2000/59/ES se je iztekel 27. decembra 2002.

⁽¹⁾ Direktiva 2000/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2000 o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora (UL L 332, str. 81).

Pritožba, ki jo je vložil Friedrich Weber 13. februarja 2007 zoper sklep Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 11. decembra 2006 v zadevi T-290/05, Friedrich Weber proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-107/07)

(2007/C 95/49)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Friedrich Weber (zastopnik: W. Declair, Rechtsanwalt)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnika:

- razveljavi naj se sklep Sodišča prve stopnje z dne 11. decembra 2006 v zadevi T-290/05 ⁽¹⁾;
- razveljavi naj se odločba Komisije z dne 27. maja 2005.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik svojo pritožbo zoper omenjeni sklep utemeljuje takole:

Sodišče prve stopnje naj bi tožbeni zahtevek neutemeljeno zavrglo kot nedopustnega v delu, v katerem naj bi Sodišče prve stopnje na podlagi tega predloga nasprotno stranko postopka s pritožbo zavezalo k zagotovitvi dostopa do določenih dokumentov. Sodišče prve stopnje v skladu z ustaljeno prakso Sodišča Evropskih skupnosti nima take pravice dajanja navodil. V izpodbijani odločbi naj bi bilo prav tako navedeno, da popravljenega predloga nasprotne stranke postopka s pritožbo ne bi bilo mogoče razlagati tako, da se z njim implicitno zahteva razveljavitev izpodbijane odločbe. Temu ni mogoče slediti: pritožnik naj bi v svojem popravljenem predlogu ne le implicitno, temveč izrecno zahteval razveljavitev izpodbijane odločbe. Spremenjeni predlog pritožnika naj bi bil zato dopusten v delu, v katerem se zahteva razveljavitev odločbe Komisije. V skladu s tem je ugotovitev nedopustnosti tožbe v celoti protipravna.

Sodišče prve stopnje naj bi v izpodbijani odločbi navedlo, da tožba vsebuje „obtožbe proti nemškimi javnopravnimi televizijam in drugim državnim službam“. Taka opredelitev izvajanj pritožnika naj bi nedopustno diskreditirala pritožnikove navedbe o dejstvih. Razvrednoteno označevanje tožbenih navedb kot „obtožb“ naj bi dokazovalo, da Sodišče prve stopnje izrednega pomena očitkov in s tem povezano kršitev prava Skupnosti ni presojalo v skladu z utemeljitvijo tožbe. S tem naj bi Sodišče prve stopnje prezrlo pravico biti zaslišan v postopku. Taka presoja zadržanih navedb pritožnika naj bi utemeljevala celo sum o nepristranskosti in dvom o poštenem sojenju.

Izpodbijana odločba naj bi bila v nasprotju z načeli Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Nasprotovala naj bi izraženi volji Skupnosti po razvoju in krepitvi demokracije in pravne države ter spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Sklep Sodišča prve stopnje naj bi prav tako spregledal pomen načela javnosti pri zavzemanju za demokracijo in izrecno želji po njej. Sodišče prve stopnje naj bi opustilo presojo vprašanja, ali je odločba tožene stranke združljiva s cilji Skupnosti. Izpodbijani sklep naj bi s tem kršil veljavno pravo Skupnosti.

Ni res, da je bilo o delu uveljavljanega zahtevka, katerega predmet je bil dostop do spornega dokumenta Komisije, odločeno v celoti. Tožena stranka naj bi Sodišču prve stopnje sicer potrdila verodostojnost v časopisu objavljenega dopisa Komisije, vendar naj bi pritožnik izrecno izjavil, da glavna stvar s potrdit-

vijo nasprotne stranke postopka s pritožbo ni rešena. V utemeljitev naj bi zlasti navedel, da zadevni časopis ni glasilo za objavo uradnih razglasov nasprotne stranke postopka s pritožbo.

Zato naj se razveljavi izpodbijana odločba Sodišča prve stopnje.

⁽¹⁾ UL C 331, str. 42.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Prud'homie de pêche de Martigues (Francija) 20. februarja 2007 — Jonathan Pilato proti Jean-Claude Bourgault

(Zadeva C-109/07)

(2007/C 95/50)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Prud'homie de pêche de Martigues

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jonathan Pilato

Tožena stranka: Jean-Claude Bourgault

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba člen 11a Uredbe Sveta (ES) št. 894/97 z dne 29. aprila 1997 ⁽¹⁾, kot je bil spremenjen z Uredbo Sveta (ES) št. 1239/98 z dne 8. junija 1998 ⁽²⁾, razlagati tako, da prepoveduje tudi mreže, ki niso viseče ali skoraj niso viseče zaradi plavajočega sidra, na katerega so pritrjene?
- 2) Ali je člen 11a(1) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 894/97, kot je bil spremenjen z Uredbo (ES) št. 1239/98, veljaven, glede na to, da:
 - a) se zdi, da zasleduje strogo okoljevarstveni cilj, medtem ko je pravna osnova, na kateri temelji, člen, ki je bil prej člen 43, sedaj pa 37 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, podpisane v Rimu 25. marca 1957;
 - b) ne opredeljuje visečih mrež in torej ne določa jasno področja njihove uporabe;
 - c) ni jasno obrazložen;